Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1857/2024
07.10.2026. године
Б е о г р а д

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Сање Агатоновић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Ђорђевић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Стојан Илић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2833/22 од 06.10.2023. године, у седници одржаној 07.10.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2833/22 од 06.10.2023. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Врању П 247/22 од 13.10.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужиља тражила да се тужени обавеже да јој на име дуга исплати 319.336,72 динара са законском затезном каматом од 19.10.2010. године до исплате. Ставом другим изреке, тужиља је обавезана да туженом накнади трошкове парничног поступка од 147.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 2833/22 од 06.10.2023. године, укинута је првостепена пресуда и пресуђено тако што је делимично усвојен тужбени захтев тужиље, па је тужени обавезан да јој на име дуга исплати 100.351,25 динара са законском затезном каматом од 10.02.2014. године до исплате, док је одбије тужбени захтев тужиље преко наведеног износа па до тражених 319.336,72 динара и за законску затезну камату на овај износ, као и за законску затезну камату на досуђени износ за период од 19.10.2010. године до 09.02.2014. године и тужени је обавезан да тужиљи накнади трошкове парничног поступка од 62.400,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ставом 2. истог члана прописано је да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2). Одредбом члана 479. став 6.ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којим је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари је поднета 10.02.2014. године, ради дуга. Вредност предмета спора је 319.336,72 динара што је противвредност 2.759,45 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе (1 евро = 115,7248 динара).

Ревизијом се оспорава правилност другостепене одлуке којом је, одлучујући о жалби тужене, укинута првостепена пресуда и одлучено о тужбеном захтеву тако што је делимично усвојен, као и о трошковима поступка.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности, у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужиље недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

Такође, нема места ни примени одредбе члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП којом је прописано да је ревизија увек дозвољена ако је је другостепени суд усвојио жалбу, укинуо пресуду и одлучио о захтевима странака, у овом случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку, који регулише поступак у спору мале вредности, прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци на основу члана 413. ЗПП.

Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић